

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Lubomíra Velce a soudců JUDr. Tomáše Pirka a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci

žalobce: **J. S.**, narozený **[REDACTED]**
bytem **[REDACTED]**
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Burčkem
sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 200 000 Kč, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. března 2019, č. j. 27 C 23/2018-88,

takto:

- I. Řízení o odvolání žalované proti vyhovujícímu výroku o věci samé (výrok I) se ohledně částky 11 137 Kč **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé (výrok I) **mění** jen tak, že výše úroků z prodlení činí 8,5% ročně, jinak se v tomto výroku a ve výroku o nákladech řízení **potvrzuje**.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do patnácti dnů od právní moci rozsudku částku 11 137 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,75 %

Shodu s prvopisem potvrzuje Ilona Jíranová

ročně od 30. 6. 2018 do zaplacení (výrok I), co do částky 160 000 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl (výrok II), a dále uložil žalované povinnost zaplatit žalobci v téže lhůtě náhradu nákladů řízení ve výši 40 470 Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Michala Burčka (výrok III). Takto rozhodl o požadavku žalobce na náhradu škody vzniklé náklady vynaloženými na obhajobu a dále zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou mu nezákonným trestním stíháním vedeným u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. [REDACTED]

2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobce byl od 2. 8. 2016 stíhán pro spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že měl dne 28. 3. 2015 po předešlé hádce napadnout kovovým rudlem poškozeného E. M. [REDACTED]. Okresní soud Praha – východ rozsudkem ze dne 8. 6. 2017, č. j. [REDACTED], žalobce obžaloby dle § 226 písm. a/ trestního řádu zprostil, neboť nebylo prokázáno, že to byl právě žalobce, kdo na poškozeného E. M. [REDACTED] zaútočil. Zprošťující rozsudek nabyl právní moci dne 30. 6. 2017. Rodina E. M. [REDACTED] usilovala od roku 2005 o koupi žalobcova pozemku v [REDACTED] Rodiny jsou sousedé. Nedohodli se však na kupní ceně. Mezi rodinou žalobce a M. [REDACTED] dochází od roku 2006, 2007 k celé řadě konfliktů, které byly řešeny na policii, na obecním úřadě a na stavebním úřadě. O pozemek spolu vedou soudní spor. M. [REDACTED] dělali žalobci a jeho rodině ze života peklo, dělali jim naschvály a děsili je. Vše vyvrcholilo oním incidentem, pro který byl žalobce stíhán. Žalobce měl obavy o rodinu i o život, počal brát běžně dostupné léky, neboť nemohl spát. Utrpěl pracovní úrazy. V roce 2017 se žalobce s bývalou manželkou z [REDACTED] odstěhovali, už nechtěli čelit dalším atakům ze strany M. [REDACTED] Necítili se v obci bezpečně. V průběhu trestního stíhání byl žalobce zastoupen obhájcem, který poskytnuté právní služby vyúčtoval dne 17. 7. 2017 částkou 43 246,50 Kč. Vyúčtování žalobce dne 17. 7. 2017 převzal. Částku 43 246, 50 Kč žalobce Mgr. Burčkovi uhradil; přičemž z větší části bylo hrazeno zálohově. Mimo jiné ve dnech 15. 8. 21016, 10. 11. 2016, 5. 4. 2016 a 7. 6. 2017 proběhly porady žalobce se svým obhájcem. Obhájce žalobce využil za účelem účasti u výslechu žalobce dne 2. 8. 2018 v Odolené Vodě, nahlížení do vyšetřovacího spisu v Odolené Vodě dne 12. 8. 2016, za účelem přítomnosti u výslechu svědka E. M. [REDACTED] v Odolené Vodě dne 9. 11. 2016, výslechu dalších svědků dne 6. 2. 2017, za účelem účasti na prověrce na místě (tj. v [REDACTED] dne 6. 4. 2017 a za účelem prostudování spisu po skončení vyšetřování dne 10. 4. 2017 v Odolené Vodě osobní automobil Volkswagen Passat, RZ [REDACTED] Sídlo advokátní kanceláře žalobcova obhájce bylo a je: Praha 5, Ostrovského 253/3. Obhájce se účastnil úkonů na Obvodním oddělení Policie ČR v Odolené Vodě, Čenkovská 84 a v jednom případě se účastnil prověrky na místě v [REDACTED] Cesta z advokátní kanceláře obhájce do [REDACTED] a zpět trvala hodinu. Cesta z advokátní kanceláře obhájce na Policii ČR Odolená Voda a zpět trvala hodinu a půl. Žalobce žalované nároky u žalované předběžně uplatnil. Žalovaná poskytla žalobci na náhradu škody částku 28 616,50 Kč. Nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným trestním stíháním žalovaná odškodnila konstatováním vydání nezákonného rozhodnutí a omluvou.
3. Na základě těchto skutkových zjištění posoudil soud prvního stupně věc po právní stránce, pokud jde o nárok na náhradu škody, podle ustanovení § 31 odst. 1 a 3 a násl. zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „OdpŠk“). Náhrada škody zahrnuje toliko náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu, náklady zastoupení zahrnují účelně vynaložené náklady na hotové výdaje a odměnu za zastupování, jejichž výše se určí dle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). S ohledem na provedené dokazování soud prvního stupně uzavřel, že žalobci náleží nad rámec žalovanou vyplacené částky dále odměna za 4 porady po 1 500 Kč, 4 režijní paušály po 300 Kč a 21% DPH, tj. celkem 8 712 Kč (6 000 Kč + 1 200 Kč + 1 512 Kč), náhrada cestovného za cestu osobním vozidlem dne 2. 8. 2016 a dne 9. 11. 2016 na Policii ČR Odolená Voda a zpět ve výši 674 Kč (337 Kč x 2), náhrada cestovného za cestu osobním

vozidlem dne 6. 2. 2017 a 10. 4. 2017 na Policii ČR Odolná Voda a zpět ve výši 680 Kč (340 Kč x 2), náhrada cestovného Kč za cestu do [REDAKCE] a zpět ve výši 250 Kč, celkem náhrada cestovného 1 604 Kč a 21%DPH 337 Kč, a náhrada za promeškaný čas 400 Kč a 21% DPH 84 Kč. Žalobci proto náleží na náhradě škody dále částka 11 137 Kč. Spolu s touto částkou přiznal soud prvního stupně žalobci i úrok z prodlení od 30. 6. 2018 do zaplacení. Úrok byl přiznán v zákonné výši dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, a od data prodlení žalované. Žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6-ti měsíců od předběžného uplatnění nároku u žalované (nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle § 1970 o. z. tehdy, nesplnil-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení, a zároveň dle § 15 odst. 2 OdpŠk domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen). K prodlení žalované s náhradou nemajetkové újmy proto došlo marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, která začala běžet ode dne uplatnění nároku, tj. dne 29. 12. 2017, a teprve ode dne následujícího po uplynutí lhůty žalovanou stihá povinnost zaplatit úrok z prodlení – lhůta 6-ti měsíců skončila 29. 6. 2018 a žalovaná se dostala do prodlení 30. 6. 2018 (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2060/2001). K nároku na nemajetkovou újmu soud prvního stupně uvedl, že nemá pochybnosti o tom, že trestní stíhání mělo negativní dopad na psychiku žalobce, že měl obavy, že bude potrestán pro trestný čin, kterého se nedopustil. Takovéto újmy s sebou nezákonné trestní stíhání zpravidla přináší. Soud zohlednil dobu trvání trestního stíhání, jakým trestem byl žalobce ohrožen, jakož i skutečnost, že trestní stíhání nevešlo v širší známost, ani nebylo medializováno. K tvrzeným negativním dopadům na psychiku žalobce, jeho rodinný a pracovní život však došlo v důsledku konfliktních sousedských vztahů, nikoliv v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním. Soud prvního stupně proto uzavřel, že žalovanou učiněné konstatování porušení práva a omluva jsou satisfakcemi adekvátními nemajetkové újmě vzniklé žalobci a žalobu proto ohledně nároku na zaplacení finančního zadostiučnění nemajetkové újmy vzniklé nezákonným trestním stíháním ve výši 156 754 Kč, a to včetně příslušenství, zamítl.

4. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 3 o. s. ř., v souladu s nímž žalobci přiznal plnou náhradu nákladů, které žalobce v řízení účelně vynaložil.
5. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání. Protože jeho odvolání neobsahovalo zákonem stanovené náležitosti, byl soudem prvního stupně vyzván, aby své odvolání doplnil o potřebné náležitosti a zároveň jej poučil, jakým způsobem má odvolání doplnit. Protože žalobce ve stanovené lhůtě odvolání nedoplnil, odvolací soud odvolání žalobce usnesením ze dne 12. srpna 2019, č. j. 72 Co 275/2019-113, které nabylo právní moci dne 15. srpna 2019, odmítl.
6. Proti rozsudku, jeho vyhovujícím výroku I, podala včasné odvolání i žalovaná. Toto své odvolání však vzala zčásti co do částky 11 137 Kč zpět. Odvolací soud proto výrokem I odvolací řízení v souladu s ust. § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil. Předmětem odvolacího řízení tedy zůstalo příslušenství, resp. úrok z prodlení ve výši 8,75 % ročně z částky 11 137 Kč od 30. 6. 2018 do zaplacení. Žalovaná namítala, že požadovaná škoda nemohla být mimosoudně přiznána z důvodu, že žalobce nedoložil doklady, které by prokazovaly, že mu na požadované odměny a náhradu cestovného a promeškaný čas vznikl nárok. Žalobce tyto doklady doložil až v rámci soudního řízení. Není pak vinou žalované, že se dostalo do prodlení s vyplacením náhrady škody. Navíc výše úroku z prodlení je ve výroku napadeného rozsudku špatně stanovena, když ke dni prodlení činí 8,5 % ročně, nikoli 8,75 %. Také pokud jde o výši nákladů řízení, měl soud prvního stupně postupovat podle ust. § 12 odst. 3 advokátního tarifu. Závěrem žalovaná navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

7. Odvolací soud přezkoumal z podnětu a v mezích podaného odvolání napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že toto odvolání je důvodné pouze zčásti.
8. Pokud jde o námitku žalované, že žalobci neměl být přiznán úrok z prodlení, lze plně odkázat na bod 42. odůvodnění napadeného rozsudku, kde je správně uvedeno, že žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6-ti měsíců od předběžného uplatnění nároku u žalované. Stát je povinen nahradit škodu nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy poškozený nárok řádně uplatnil, neboť domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Marným uplynutím této lhůty se stát ocitá v prodlení a ode dne následujícího po uplynutí lhůty jej stihá povinnost zaplatit poškozenému též úrok z prodlení. Pokud měla žalovaná za to, že některé vyúčtované náklady jsou sporné či nepodložené, měla žalobce v citované šestiměsíční lhůtě vyzvat k jejich doložení, což však neučinila, resp. ani netvrdila, že by tak učinila. Žalovaná ve svém stanovisku o poskytnutí odškodnění ze dne 17. 10. 2018 pouze konstatovala, které náklady obhajoby považuje za sporné a v jeho závěru se omluvila za zpoždění s vyřízením žádosti, jež bylo způsobeno množstvím přijatých žádostí. Žalovaná si tedy svého prodlení s vyřízením žalobcovy žádosti byla vědoma. Výše zákonného úroku z prodlení však soudem prvního stupně byla stanovena nesprávně ve výši 8,75 % ročně, když k prvnímu dni prodlení žalované (30. 6. 2018) činila výše zákonného úroku z prodlení 8,5 % ročně.
9. Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I pokud jde o výši přiznaného úroku z prodlení podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil, jinak jej v tomto výroku podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, včetně správného výroku o nákladech řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. ledna 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013).
10. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř., ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná měla úspěch pouze v nepatrné části svého odvolání, žalobce pak byl ve svém odvolání neúspěšný zcela. Odvolací soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 30. října 2019

JUDr. Lubomír Velc v.r.
předseda senátu